

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΕΓΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Χρήσεις και εγκαταστάσεις της βιβλιοθήκης στον χώρο του Εϋναρδείου.

Το Εϋνάρδειο είναι ίσως το πιο κατάλληλο για την μεταστέγαση μιας δημόσιας βιβλιοθήκης απ' όλα τα υπάρχοντα κτίρια στον πυρήνα της πόλης της Αίγινας. Βρίσκεται στην καρδιά της τότε πρωτεύουσας του Καποδίστρια, όλοι οι δρόμοι που το περιβάλλουν και κυρίως η οδός Μητροπόλεως είναι κεντρικοί με μεγάλη κίνηση. Διαθέτει προαύλιο και κήπο, γειτνιάζει με την αίθουσα πολλαπλών χρήσεων «Καποδίστριας», έχει ύψος που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή παταριών, που θα αυξήσουν την χωρητικότητα ώστε να καλύψουν περισσότερες λειτουργίες.

Η Δημόσια βιβλιοθήκη Αίγινας ξεκίνησε άτυπα και εθελοντικά το 1949. Από την ίδρυση της διέθετε συλλογή για παιδιά και δάνειζε βιβλία. Ήταν η πρώτη και μοναδική βιβλιοθήκη στην Ελλάδα που για πολλά χρόνια είχε αυτές τις εξυπηρετήσεις.

Αρχικά διέθετε περίπου 2000 βιβλία σήμερα δε αριθμεί περίπου 30.000. Δεδομένου ότι τα πρότυπα της Ουνέσκο ομιλούν περί 3 βιβλίων ανά κάτοικο η Δημόσια βιβλιοθήκη Αίγινας βρίσκεται πολύ κοντά στο όριο. Ο πληθυσμός του νησιού είναι 12.500 κάτοικοι.

Η αρχική συλλογή της βιβλιοθήκης συγκεντρώθηκε:

- α) Από τα περίπου 500 βιβλία της Δημοτικής βιβλιοθήκης.
- β) Από δωρεές Αιγινητών σε χρήματα και βιβλία.
- γ) Από δραστηριότητες της επιτροπής της βιβλιοθήκης.

Ο αρχικός εξοπλισμός της βιβλιοθήκης έγινε με χρήματα του Δήμου επί δημαρχίας Τότη Χατζή.

Το ενοίκιο - 50 δρχ. από το 1949 έως το 1953 ήταν προσφορά της εθελόντριας Κατερίνας Θανοπούλου - Βουτέρη που λειτουργούσε την βιβλιοθήκη το χρονικό εκείνο διάστημα.

Η βιβλιοθήκη μεταφέρθηκε σε δημόσιο κτίριο στο προαύλιο του Κυβερνείου του καποδίστρια, που είχε κτισθεί ως καντίνα από τους γερμανούς στην κατοχή όπου εξακολουθεί να λειτουργεί έως και σήμερα.

Για την οργάνωση και την υπαγωγή της στο δημόσιο βοήθησε σημαντικά η τμηματάρχης βιβλιοθηκών του Υ-

πουργείου Παιδείας η αιγινήτισσα Στέλλα Πέππα - Ξεφλούδα και συνέβαλλε ο υφυπουργός Οικονομικών Δημήτρης Αλιμπράντης. Την βιβλιοθήκη λειτούργησε εθελοντικά από το 1953 έως το 1958 η κ. Γεωργία Ηλία.

Η χρήση του Εϋναρδείου για την στέγαση της βιβλιοθήκης εκτός της πολεοδομικής και χωροταξικής καταλληλότητας συμπληρώνει και ολοκληρώνει στο χώρο της Μητρόπολης, την πνευματική και πολιτιστική λειτουργία με το τρίπτυχο: Εκκλησία - Αίθουσα Πολιτιστικών και Κοινωνικών Εκδηλώσεων ο «Καποδίστριας» - Βιβλιοθήκη. Η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος στεγάσθηκε για ένα διάστημα στο Εϋνάρδειο όταν έφυγε από το Ορφανοτροφείο (εκεί δίδαξε και ο Νεόφυτος Δούκας).

Σε μια εποχή που κυριαρχείται από την ταχύτητα ή ακόμα και την αστραπιαία διακίνηση και τον πλουραλισμό της πληροφόρησης, η μεταστέγαση μιας βιβλιοθήκης υπαγορεύει την ανάγκη προσαρμογής της στα πλαίσια αυτά.

Η βιβλιοθήκη που θα λειτουργήσει μέσα στο κτίριο που χτίστηκε την εποχή της αναγέννησης του Ελληνικού έθνους (εγκαινιάστηκε το 1830) δεν μπορεί παρά να γίνει για ένα και μόνο σκοπό, να δώσει την ευκαιρία στους χρήστες της να αποκτήσουν πλήρη γνώση του Ελληνικού πολιτισμού και ακόμα τα εφόδια εκείνα που θα τους επιτρέψουν να κυκλοφορούν καλά εφοδιασμένοι μέσα στην πλατιά οικογένεια που διαμορφώνεται γύρω μας.

Μια τέτοια βιβλιοθήκη πρέπει να είναι οργανωμένη και εφοδιασμένη με κάθε σύγχρονο μέσο μεταφοράς της γνώσης και της πληροφόρησης και να διαθέτει:

- α) Έντυπα: Βιβλία - περιοδικά - εφημερίδες (τοπικές και γενικές) - φυλλάδια - αντίγραφα εικόνων - φωτογραφίες κλπ.
- β) Ηλεκτρονικά μέσα: Η/Υ, CD Rom, FAX, σύνδεση με τράπεζες πληροφοριών και διάφορα δίκτυα κλπ.
- γ) Μηχανήματα μεταφοράς εικόνων και ήχου: Video - μηχανή μεγέθυνσης και προβολής video - κασσετόφωνο - πικ απ - CD.

Η σωστή χρήση όλων αυτών των μέσων θα επιτρέψει στους χρήστες της βιβλιοθήκης να έχουν έγκυρη πληροφόρηση για το τι συμβαίνει στον κόσμο (επαγγελματικά - επιστημονικά - οικονομικά), να διευρύνουν την γνώση και την σκέψη τους γεγονός που θα συμβάλλει στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη του νησιού.

Κατερίνα Θανοπούλου